

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 483

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 27 iunie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
570.	— Decret privind desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru.....	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 75 din 28 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (2) lit. b) [cu referire la pct. 11 și pct. 14] din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor	2–5
	Decizia nr. 88 din 28 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 165 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.....	5–7

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind desemnarea candidatului la funcția
de prim-ministru**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 103 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Mihai Tudose în calitate de candidat la funcția de prim-ministru, pentru a cere votul de încredere al Parlamentului asupra programului și listei noului Guvern, potrivit art. 103 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 27 iunie 2017.

Nr. 570.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****D E C I Z I A Nr. 75**

din 28 februarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (2) lit. b) [cu referire la pct. 11 și pct. 14] din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (2) lit. b) [cu referire la pct. 11 și pct. 14] din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, excepție ridicată de Radu Petrică Vidican în Dosarul

nr. 5.488/55/2015 al Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 308D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că, în ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, autorul excepției de neconstituționalitate susține o pretinsă discriminare între contravenientul ce formulează plângere în temeiul art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și contravenientul ce formulează plângere potrivit Legii nr. 295/2004, astfel că sesizează o pretinsă diferență între cele două texte legale și nu încălcarea prevederilor constituționale. Or, acest aspect excedează controlului de constituționalitate exercitat de către Curtea Constituțională. De altfel, și celelalte

critici formulate nu aduc elemente de noutate, bazându-se doar pe compararea celor două texte legale. Pentru aceste considerente, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.488/55/2015, **Tribunalul Arad — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (2) lit. b) [cu referire la pct. 11 și pct. 14] din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Radu Petrică Vidican într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de dispozițiile Legii nr. 295/2004.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține**, în esență, că prevederile criticate sunt contrare art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (11) și art. 53 alin. (2) din Constituție, fiind neconstituționale în măsura în care pedeapsa complementară, cea mai severă, a anulării dreptului de deținere, port și folosire a armelor, se atașează în mod automat sancțiunii principale a amenzii, în mod arbitrar, de o manieră în care nu se permite individualizarea sancțiunii. Astfel, aceeași sancțiune complementară a anulării dreptului de deținere, port și folosire a armelor este aplicabilă atât în cazul săvârșirii unei contravenții, cât și în cazul săvârșirii unei infracțiuni, fără a se face nicio distincție între gravitatea contravențiilor și a infracțiunilor, cu toate că acestea sunt calificate, în legislație, diferit, în funcție de gravitate și pericol social. În acest context, se apreciază că sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 23 alin. (11) din Constituție, având în vedere situația privilegiată de care se bucură un simplu contravenient în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor în urma introducerii unei plângeri contravenționale, întrucât, prin introducerea plângerii contravenționale, sancțiunea contestată se suspendă. Or, prin excepție și cu totul discriminatoriu, prevederile art. 130 alin. (2) lit. b) [cu referire la pct. 11 și 14] din Legea nr. 295/2004 instituie o prezumție de vinovăție, în raport de alte categorii de contravenienți care beneficiază de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001.

6. În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor criticate în raport de art. 21 alin. (3) din Constituție, se susține că, prin instituirea automată a sancțiunii complementare, contravenientul este privat de un proces echitabil în care ar putea, în urma circumstanțierii stării de fapt și a pericolului social, să beneficieze de o individualizare corectă a sancțiunii, în funcție de care sancțiunea complementară să nu se justifice, așa cum este cazul în procedura reglementată de dreptul comun în materia contravențiilor.

7. Referitor la contrarietatea prevederilor criticate cu art. 53 alin. (2) din Constituție, susține că prin măsurile dispuse de autoritățile statului este limitat exercițiul unor drepturi și libertăți fundamentale, fără a exista o justificare rațională care să reprezinte, în special, existența unui raport adecvat între aceste măsuri, situația de fapt și scopul urmărit. Autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că, având în vedere principiul proporționalității consacrat de art. 53 din Constituție, există un exces de putere nejustificat legiferat prin art. 130 alin. (2) lit. b) [cu referire la pct. 11 și 14] din Legea nr. 295/2004, față de scopul urmărit de legiuitor.

8. **Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. Astfel, arată că dispozițiile art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 instituie regula suspendării executării sancțiunilor contravenționale ca urmare a formulării plângerilor împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, regulă derogatorie de la principiul legalității actelor administrative care impune executarea imediată a acestora. De asemenea, menționează că de la această regulă s-au instituit numeroase derogări prin acte normative speciale, nu doar prin Legea nr. 295/2004, restabilindu-se, în fapt, principiul executării actelor administrative pentru care legiuitorul a înțeles să instituie prezumția de legalitate, fără ca aceasta să încalce vreo normă constituțională. Egalitatea în drepturi a cetățenilor, libertatea individuală sau accesul la justiție, invocate în susținerea excepției, nu impun un tratament identic persoanelor sancționate contravențional ci, dimpotrivă, sancțiunile complementare sunt adecvate ocrotirii valorii sociale periclitare prin săvârșirea contravenției.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, precum și din motivarea autorului acesteia, îl constituie dispozițiile art. 130 alin. (2) lit. b) [cu referire la pct. 11 și pct. 14] din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(2) *Următoarelor contravenții prevăzute la art. 129 li se aplică sancțiuni complementare, după cum urmează: [...]*

b) anularea dreptului de deținere, de port și folosire a armelor, celor prevăzute la pct. 1, 3, 8, 11, 12, 14—16, 19 și 52;”.

15. Prevederile art. 129 pct. 11 și 14 din Legea nr. 295/2004, la care fac trimitere dispozițiile criticate în prezenta cauză, au următorul cuprins: „*Sunt considerate contravenții următoarele fapte: [...]* 11. *neîndeplinirea obligației de păstrare a armelor în condițiile prevăzute la art. 26 alin. (1) și (2); [...]* 14. *păstrarea sau portul armei fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 31 alin. (1), (2) sau, după caz, alin. (3);”.*

16. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen

rezonabil, art. 23 alin. (11) referitor la libertatea individuală și la principiul prezumției de nevinovăție și art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care este Decizia nr. 526 din 5 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 10 noiembrie 2016, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

18. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate sunt neconstituționale și prin raportare la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, Curtea a observat, în acord cu jurisprudența sa, că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele.

19. Față de această critică, Curtea a constatat că nu se află în prezența unei chestiuni privind constituționalitatea, ci a unei simple pretinse contrarietăți între norme legale ce reglementează regimul juridic al contravențiilor, în general, și norme care reglementează în materia privind regimul armelor și al munițiilor. De altfel, legiuitorul are deplina legitimitate de a stabili atât norme cu caracter general, cât și norme cu caracter special, derogatorii [a se vedea, în acest sens, art. 14 și art. 15 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010].

20. În acest context, Curtea a reținut faptul că Legea nr. 295/2004 a fost adoptată ca urmare a armonizării legislației interne cu cea a Uniunii Europene în domeniul armelor, în vederea integrării în Uniunea Europeană, respectiv transpunerea Directivei Consiliului 91/477/CEE din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 256 din 13 septembrie 1991. Potrivit art. 3 din Directiva 91/477/CEE, „statele membre pot adopta, în cadrul propriilor legislații, măsuri mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă (...)”. De asemenea, astfel cum reiese din expunerea de motive a proiectului de lege, la adoptarea acestuia s-a ținut cont de prevederile Convenției europene cu privire la controlul achiziționării și deținerii armelor de foc de către particulari, adoptată la Strasbourg la 28 iunie 1978, ratificată prin Legea nr. 116/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 8 iulie 1997, și de prevederile Protocolului împotriva fabricării și traficului ilegal de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York la 15 noiembrie 2000, la care România a aderat prin Legea nr. 9/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 2 martie 2004 (a se vedea Decizia nr. 421 din 15 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 20 noiembrie 2013).

21. De altfel, la art. 132 cu denumirea marginală — *Regimul contravențiilor*, Legea nr. 295/2004 stabilește că, în privința contravențiilor prevăzute la art. 129, acestora le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, cu posibilitatea de

a se achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore jumătate din minimul amenzii.

22. Referitor la susținerea potrivit căreia prevederile criticate instituie o prezumție de vinovăție, precum și că, prin aplicarea automată a sancțiunii complementare, contravenientul ar fi privat de un proces echitabil în care ar putea, în urma circumstanțierii stării de fapt și a pericolului social, să beneficieze de o individualizare corectă a sancțiunii, în funcție de care sancțiunea complementară să nu se justifice, astfel cum este reglementată de dreptul comun în materia contravențiilor, Curtea a constatat că aceasta nu poate fi reținută. Astfel, în ceea ce privește aplicarea măsurii de suspendare sau anulare a permisului de armă prevăzută la art. 29 din Legea nr. 295/2004, constatarea situațiilor în care se impune măsura suspendării sau, după caz, anulării permisului de armă [prevăzute la art. 28 din aceeași lege — *Anularea și suspendarea dreptului de deținere a armelor*] se face de către organele de poliție competente. Aceste măsuri se comunică, în scris, titularului dreptului de deținere sau, după caz, rudelor ori persoanelor care locuiau împreună cu acesta, în situația prevăzută la art. 28 alin. (1) lit. c), măsuri care sunt supuse controlului judecătoresc, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, iar în cadrul soluționării cauzei, persoanele care se află sub incidența prevederilor criticate au posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilă prin lege, într-un termen rezonabil (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 148 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 26 aprilie 2016).

23. Ca atare, faptul că, în materia regimului armelor și munițiilor, contestarea procesului-verbal de contravenție nu suspendă pedeapsa complementară a anulării dreptului de deținere, de port și folosire a armelor, nu este de natură a contraveni prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției. Această sancțiune este aplicată de drept, nefiind lăsată la aprecierea organelor constatatoare, tocmai datorită valorilor sociale lezate prin săvârșirea contravenției, ceea ce impune o astfel de reglementare în domeniul dreptului de deținere, de port și folosire a armelor și munițiilor, legiuitorul fiind îndreptățit să instituie măsuri de ocrotire a interesului general al societății.

24. Cu privire la dispozițiile constituționale referitoare la libertatea individuală și la principiul prezumției de nevinovăție, invocate de autorul excepției în susținerea acesteia, Curtea a reținut că nu sunt incidente în cauză, întrucât prin textele de lege care formează obiectul excepției de neconstituționalitate nu se instituie măsuri de natură penală care să pună în discuție principiul prezumției de nevinovăție sau normele constituționale prin care se asigură libertatea individuală.

25. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 53 alin. (2) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a reținut că acestea nu sunt incidente în cauză, deoarece din examinarea sistematică a dispozițiilor Constituției, respectiv a titlului II care consacra drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale, reiese faptul că dreptul de deținere, port și folosire armă nu este un drept constituțional.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Radu Petrică Vidican în Dosarul nr. 5.488/55/2015 al Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 130 alin. (2) lit. b) [cu referire la pct. 11 și pct. 14] din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 88

din 28 februarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 165 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 165 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Dan Miloiu în Dosarul nr. 17.428/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.802D/2916.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției de neconstituționalitate. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care arată că la baza acțiunii principale se află un proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții pe care și l-a însușit, necontestându-l pe fond, ci pe procedură, în sensul că i s-a limitat posibilitatea de a achita, în termen de 48 de ore, jumătatea din minimul sumei datorate, acest proces-verbal nefiindu-i comunicat personal și corespunzător, ci depus la cutia poștală. În continuare, prezintă aspecte referitoare la parcursul procesual al contestării procesului-verbal în discuție. De asemenea, cu ocazia intenției

de a achita impozitele și taxele locale, această operațiune nu a putut fi pusă în practică, deoarece procesul-verbal de contravenție în discuție se afla în executare, iar administrația finanțelor publice locale a invocat prevederile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează că se sting cu prioritate amenzile contravenționale, în ordinea vechimii lor, după care contribuabilul poate să achite restul datoriei pe care le are față de stat în ordinea indicată de acesta. În acest context, arată că a formulat contestație la executare, care se află pe rolul instanței de judecată și a solicitat administrației finanțelor publice suspendarea la executare.

4. Față de această situație, consideră că prevederile criticate sunt neconstituționale ca urmare a faptului că împiedică, temporar, cetățenii să-și achite impozitele și taxele pe bunurile ce le dețin în proprietate, mai mult chiar, în virtutea prevederilor Codului de procedură fiscală, duc la aplicarea unor penalități de întârziere.

5. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie. De asemenea, arată că dispozițiile criticate prioritizează plata amenzilor contravenționale ca tip de obligație fiscală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 5 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.428/3/2016, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 165 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dan Miloșiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită suspendarea executării unui act administrativ, în speță suspendarea executării procesului-verbal de contravenție și, pe cale de consecință, posibilitatea achitării impozitelor locale aferente anului 2016, fără penalități.

7. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 56 alin. (1), ca urmare a condiționării plății impozitelor și taxelor locale de achitarea, în prealabil, a amenzilor contravenționale. Astfel, se susține că, fără nicio cheltuială suplimentară, cum ar fi cele ocazionate de somații sau popriri, cu intenția clară de a strânge cât mai mulți bani la bugetele locale, prin prevederile criticate, pe de o parte, se realizează o discriminare între contribuabili, din moment ce nu pot achita impozitele în ordinea indicată de contribuabil conform art. 165 alin. (1) din aceeași lege. Pe de altă parte, produc o vătămare anumitor contribuabili de bună-credință, prin pierderea perioadei de bonificație și intrarea în zona penalităților de întârziere.

8. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prioritizarea plății amenzilor nu poate constitui o încălcare a dispozițiilor art. 56 alin. (1) din Constituție, care au o formulare de principiu, în sensul instituirii unei îndatoriri fundamentale ce decurge din calitatea de cetățean al României, respectiv aceea de contribui la bugetele publice (general consolidat sau locale, după caz). În acest sens se au în vedere și dispozițiile art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin care este protejat „dreptul statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor”, precum și jurisprudența Curții Constituționale în materie. De altfel, nici pretinsa discriminare nu poate fi reținută, deoarece dispozițiile criticate instituie aceleași reguli, fără distincție, aplicabile categoriei de persoane ce au de achitat amenzi contravenționale alături de impozite și taxe, nefiind în situații comparabile, similare, între aceste persoane și cele care au de achitat numai impozite și taxe (fără alte obligații fiscale).

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, din analiza argumentelor prezentate de autorul excepției, reiese faptul că, în realitate, acesta nu invocă o problemă de constituționalitate, ci contestă oportunitatea soluției legislative, respectiv faptul că, pentru a beneficia de bonificația acordată pentru achitarea într-un anumit termen a taxelor și impozitelor, contribuabilul este nevoit să își achite mai întâi amenzile individualizate în titluri executorii, ceea ce presupune un efort financiar suplimentar. Or, reglementarea nu este de natură a împiedica îndeplinirea obligației constituționale de plată a taxelor și impozitelor, ci de a asigura colectarea la bugetul local a contravalorii amenzilor individualizate în titluri executorii. De asemenea, nu poate fi vorba despre o discriminare din moment ce norma se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații similare.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, cu denumirea marginală „*Ordinea stingerii obligațiilor fiscale*”, care au următorul cuprins: „(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local cu suma plătită se sting cu prioritate amenzile contravenționale individualizate în titluri executorii, în ordinea vechimii, chiar dacă debitorul indică un alt tip de obligație fiscală. Aceste prevederi nu se aplică în cazul plății taxelor astfel cum sunt definite la art. 1 pct. 36.”

14. Prevederile art. 165 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, la care fac referire dispozițiile criticate, au următorul cuprins: „(1) Dacă un debitor datorează mai multe tipuri de obligații fiscale, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate obligațiile, atunci se stinge obligația fiscală pe care o indică debitorul, potrivit legii, sau care este distribuită potrivit prevederilor art. 163, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii;

b) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea debitorului.”

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) cu privire la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări și ale art. 56 alin. (1) referitor la obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și taxe la cheltuielile publice.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia este nemulțumit de faptul că dispozițiile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 prevăd că, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local cu suma plătită se sting cu prioritate amenzile contravenționale individualizate în titluri executorii, în ordinea vechimii, chiar dacă debitorul indică un alt tip de obligație fiscală și, astfel, pentru a beneficia de bonificația acordată pentru achitarea într-un anumit termen a taxelor și impozitelor, este nevoit să își achite mai întâi amenzile individualizate în titluri executorii, ceea ce presupune un efort financiar suplimentar, putând atrage chiar și penalități de întârziere. Aceste aspecte, în opinia autorului, sunt incompatibile cu prevederile constituționale referitoare la egalitatea cetățenilor și cu cele privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

17. Cu privire la principiul egalității în fața legii, astfel cum este consacrat prin art. 16 din Constituție, Curtea, în jurisprudența sa, a reținut că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia nr. 545 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 iulie 2011), iar discriminarea este rezultatul unui tratament juridic diferit aplicabil aceleiași categorii de subiecte de drept sau unor situații care nu se deosebesc în mod obiectiv și rezonabil (Decizia nr. 263 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 18 martie 2009). Așadar, situațiilor egale le corespunde un tratament juridic egal, iar situațiilor diferite, tratamentul juridic trebuie să fie diferit.

18. Aplicând aceste considerente de principiu la prevederile legale criticate, Curtea observă că acestea se aplică în mod egal, fără discriminări, tuturor persoanelor aflate în norma ipotezei, respectiv debitorilor care datorează mai multe tipuri de obligații fiscale, printre care se regăsesc și amenzile contravenționale individualizate în titluri executorii, în ordinea vechimii, chiar dacă debitorul indică un alt tip de obligație fiscală.

19. Referitor la pretinsa încălcare a principiului privind așezarea justă a sarcinilor fiscale, din examinarea prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție, coroborat cu cele ale art. 139 alin. (1) din Constituție care consacră principiul legalității în materie fiscală, rezultă că stabilirea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat intră în competența exclusivă a legiuitorului (a se vedea Decizia nr. 607 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 23 iulie 2012), legiuitorul având libertatea a edicta anumite norme prin care să instituie ordinea stingerii obligațiilor fiscale. De altfel, asemenea norme legale cu privire la instituirea unor reguli referitoare plata cu prioritate a unor datorii ajunse la scadență se regăsesc și în Codul civil, spre exemplu la art. 1.509.

20. Referitor la măsurile impuse de legiuitor cu privire la stingerea creanțelor fiscale locale, Curtea, în jurisprudența sa, a constatat că rațiunea care a stat la baza unei atari soluții legislative a fost crearea unui climat de stabilitate și securitate juridică, precum și preocuparea statului în a găsi metode eficiente pentru a determina contribuabilul să își execute

obligațiile fiscale indiferent de natura și cuantumul lor. O asemenea măsură este expresia obligației pozitive a statului de a asigura ritmicitatea și certitudinea alimentării bugetelor locale cu sumele de bani aferente obligațiilor fiscale care revin în sarcina contribuabililor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1069 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009).

21. Ca atare, faptul că legiuitorul a condiționat sau a stabilit o ordine de prioritate în ceea ce privește stingerea obligațiilor fiscale, în speță fiind vorba de debitorii care datorează mai multe tipuri de obligații fiscale — printre care se regăsesc și amenzile contravenționale individualizate în titluri executorii — nu este de natură a aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 56, ci are menirea să asigure în mod eficient îndeplinirea unei obligații legale și constituționale a persoanelor fizice sau juridice, și anume plata sarcinilor fiscale, indiferent de natura lor, la bugetul de stat sau la bugetele locale.

22. Distinct de acestea, Curtea reține că celelalte aspecte menționate de autorul excepției de neconstituționalitate cu privire la situația de fapt a contestării procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții și solicitarea adresată administrației finanțelor publice locale de a suspenda executarea sunt chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii, a căror soluționare ține de competența autorităților administrației publice sau, după caz, a instanțelor judecătorești, și nu de cea a Curții Constituționale.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dan Miloiu în Dosarul nr. 17.428/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Ioanița Cochintu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

